

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 20.01.2014
C(2014) 93 final

Vážený pane předsedo,

Komise by ráda poděkovala Senátu České republiky za jeho stanovisko týkající se návrhu nařízení o zřízení agentury Evropské unie pro spolupráci a vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (COM(2013) 173 final).

Komise si přeje vyjádřit se k následujícím bodům vyjádřeným ve stanovisku.

Rozsah úkolů Europolu

Senát ve svém stanovisku uvádí potřebu upřesnit úkoly Europolu v oblasti koordinace, organizace a provádění vyšetřování a operativních akcí prováděných společně s příslušnými orgány členských států.

Komise by ráda zdůraznila, že článek 4 navrhovaného nařízení vychází ze zavedené praxe rozhodnutí Rady 2009/371, kterým se řídí současný rámec opatření Europolu. Hlavní úkoly zůstávají v navrhovaném nařízení, jehož znění bylo uvedeno do souladu se Smlouvou, i nadále ve stávající podobě. Vstup Lisabonské smlouvy v platnost vedl k rozšíření úkolů Europolu tak, aby zahrnovaly také „koordinaci, organizaci a provádění vyšetřování a operativních akcí (čl. 4 odst. 1 písm. c)). Tyto pojmy musí být samozřejmě vykládány ve světle poslání Europolu stanoveného v článku 88 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a v článku 3 návrhu. Posláním Europolu je „podporovat a posilovat činnost policejních orgánů a jiných donucovacích orgánů členských států, jakož i jejich vzájemnou spolupráci“. V důsledku toho musí být akce uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. c) vedeny ve spojení a po dohodě s orgány členských států, jejichž území se týká.

S cílem ponechat prostor pro praktické provádění v souladu s vnitřní organizací a provozními potřebami každého členského státu Komise dosud v navrhovaném nařízení neuvedla způsoby, jak by tato podpora měla probíhat.

Právní jistota zavedená Smlouvou je doplněna flexibilitou, která se považuje za nutnou pro zohlednění rozdílů mezi příslušnými orgány členských států.

Vážený pan Milan Štěch
Předseda Senátu České republiky
Valdštejnské náměstí 17/4
118 01 PRAHA 1

Donucovací opatření

Pokud jde o donucovací opatření, Komise bere na vědomí obavy Senátu. Komise však podotýká, že posláni a omezení akce Europolu jsou uvedena ve Smlouvě, konkrétně v čl. 88 odst. 3 SFEU, který jasně stanoví, že Europol není oprávněn používat donucovací opatření, což zůstává ve výlučné pravomoci příslušných vnitrostátních orgánů.

Komise navíc ve svém sdělení o způsobech kontroly činností Europolu Evropským parlamentem, do které jsou zapojeny i vnitrostátní parlamenty¹, vysvětluje omezení akce Europolu tak, že stanoví, že „Europol nedisponuje žádnou z pravomocí, jež jsou zpravidla svěřovány policejním složkám členských států. Ustanovení, jež Europolu svěřuje právo žádat členské státy, aby zahájily trestní vyšetřování, tento úřad pouze uschopňuje dát v konkrétních případech podnět k akci, nikoli však členské státy nutit, aby tomuto podnětu vyhověly. Europol nemůže ani provádět v členských státech samostatně vyšetřování.“

Parlamentní přezkum

Senát odkazuje na stanovisko, které vydal v souvislosti s výše uvedeným sdělením o způsobech kontroly činností Europolu Evropským parlamentem, do které jsou zapojeny vnitrostátní parlamenty. V uvedeném stanovisku doporučil stanovit kontrolní mechanismus na vnitrostátní úrovni, který by zahrnoval účast zástupců Europolu.

Senát rovněž žádá, aby Komise v nařízení lépe specifikovala význam výrazu „konzultace“ Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů správní radou před přijetím a aktualizací víceletého pracovního programu Europolu.

Během konzultací týkajících se výše uvedeného sdělení a následných diskuzí bylo na různých fórech, na kterých se sešly zúčastněné strany, projednáváno několik řešení a možností, jak ustavit spolupráci mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty. Komise vyjádřila podporu vytvoření formálního mechanismu pro výměnu informací a koordinaci mezi vnitrostátními parlamenty a Evropským parlamentem.

Také v tomto případě Komise opakuje své stanovisko, že koordinovat svou činnost a zkvalitňovat vzájemnou spolupráci spadá do pravomoci Evropského parlamentu i vnitrostátních parlamentů již nyní. Tyto orgány by měly být podněceny k tomu, aby se této možnosti chopily a samostatně ustavily vlastní postupy.²

Z tohoto důvodu se Komise domnívá, že vzhledem k respektování nezávislosti vnitrostátních parlamentů a Evropského parlamentu, jakož i jejich volnosti organizovat se, do její pravomoci nespadá stanovovat pravidla, způsoby a definice takové společné spolupráce.

Správa informací

Senát ve svém stanovisku vyjádřil jisté obavy a uvedl doporučení týkající se správy informací plánované podle navrhovaného nařízení.

Komise by ráda Senát ujistila, že Europol má pozitivní výsledky, pokud jde o ochranu údajů a dodržování zásady vlastníka. Cílem novinek zavedených nařízením je posílení kapacit Europolu jako centra pro výměnu informací mezi donucovacími orgány v členských státech.

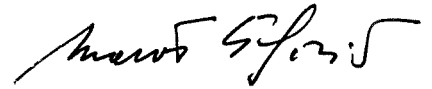
¹ KOM(2010) 776.

² KOM(2010) 776 v konečném znění, s. 15.

Plánovaný proaktivní přístup k ochraně soukromí („privacy-by-design“) zajišťuje vysokou ochranu údajů a standardů zabezpečení, na něž dohlíží Evropský inspektor ochrany údajů. Navrhovaný systém současně Europolu umožní lépe plnit jeho každodenní úkoly, a tím zlepšit jeho obraz zpravodajských služeb.

Komise doufá, že se jí podařilo rozptýlit obavy Senátu, a těší se na pokračování vzájemného politického dialogu v budoucnosti.

S úctou

*Maroš Šefčovič
místopředseda*